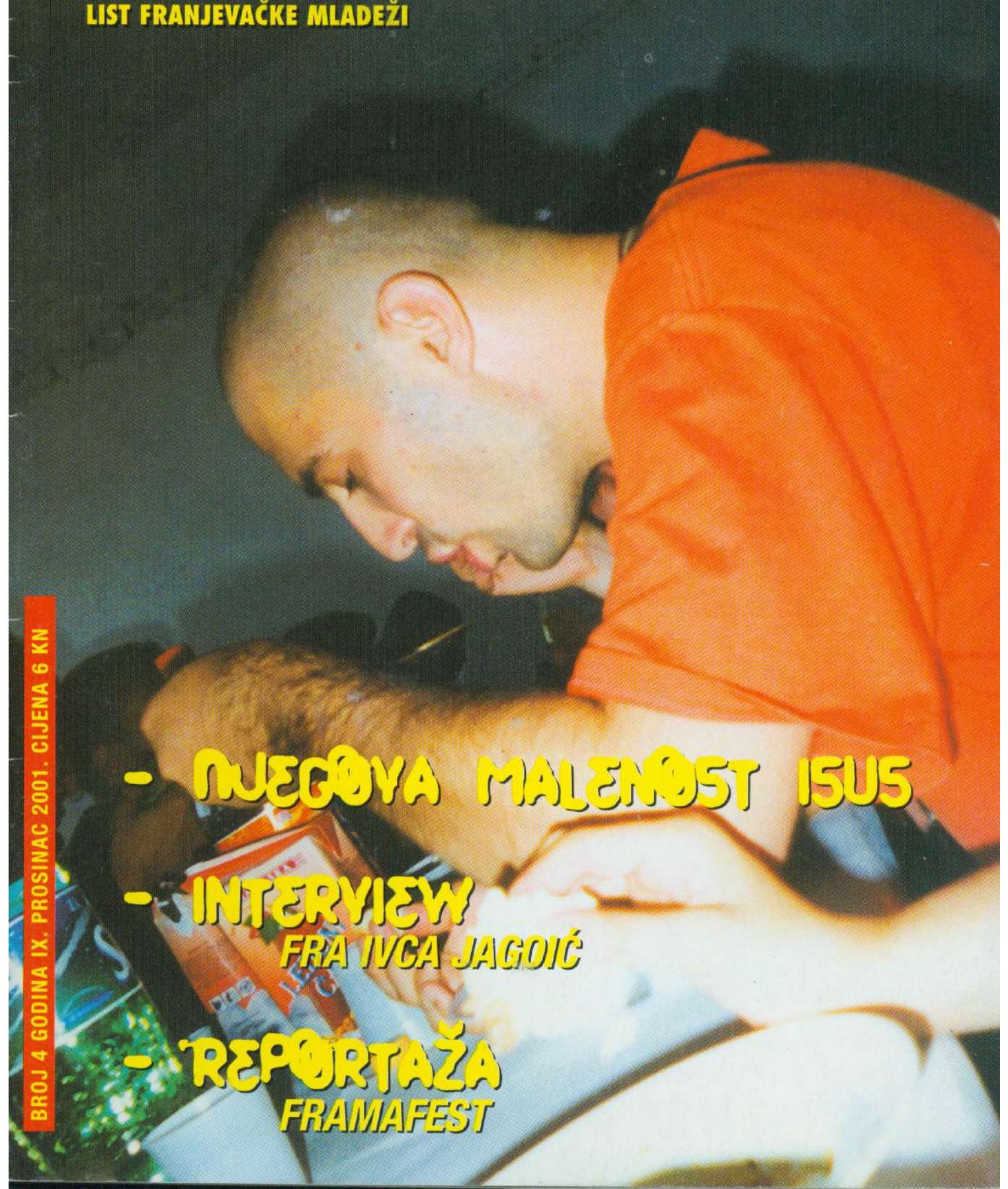
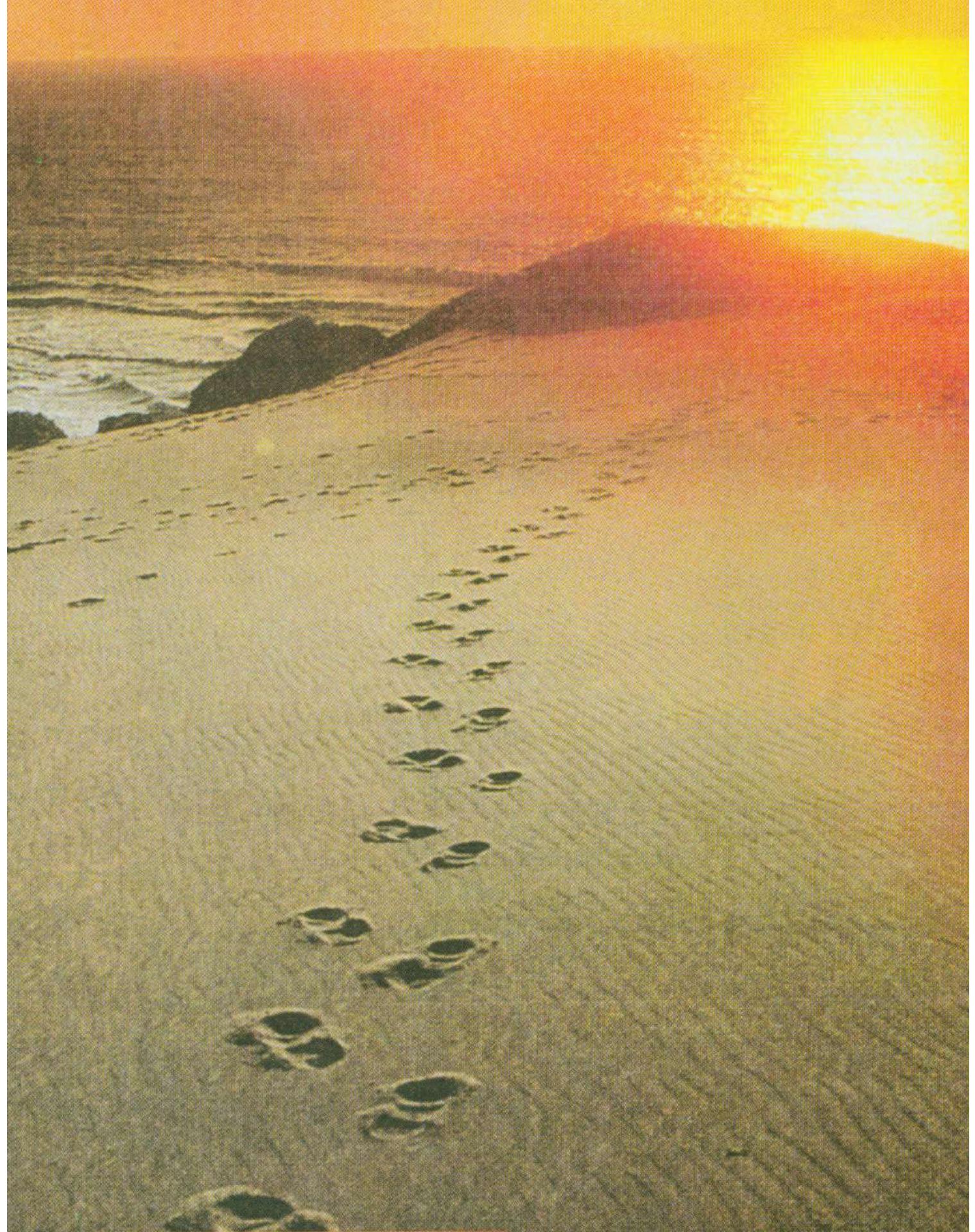

TAU

LIST FRANJEVAČKE MLADEŽI

-
- NUEGOYA MALENOST ISUS
  - INTERVIEW
FRA IVCA JAGOIĆ
  - REPORTAŽA
FRAMAFEST

***"Ja sam svjetlost svijeta;
tko ide za mnom, neće hoditi u tami,
nego će imati svjetlost života"***

Iv 8,12

SADRŽAJ

E da!

Sigurno ste već počupali kosu (oni koji je imaju) na glavi zbog kašnjenja TAU-a, ali viša sila je u pitanju. Dobro 'ajde, ipak su i poštari malo krivi. Baš su sad našli štrajkati, kad treba izaći novi TAU. Ali nek' vas sve ovo ne brine: sve što ste nam poslali, naći će se u ovom broju, a kako se još uvijek nalazimo u blagdanskom raspoloženju, neće se previše osjetiti da su Božić i Nova Godina iza nas. Možda je ovako i bolje. Napokon da jedan broj TAU-a ugleda svjetlo dana na početku godine, a ne da u prosincu naričemo za godinom koju ispraćamo. Mnogo nas toga očekuje u 2002. godini, preporučam svima da si kupite po jedan planer da zabilježite datume događaja koji su pred nama. O svemu tome u idućem broju, a sad se prisjetimo svega lijepoga što smo doživjeli krajem prošle godine. TAU u ruke i na čitanje! A što bi inače i radili u ovo zimsko vrijeme? Do globalnog zatopljenja u travnju ciao!

Sike

TAU - LIST FRANJEVAČKE MLADEŽI

List izdaje: Nacionalna središnjica Franjevačke mlađeži

List uređuje: Novinska agencija FRAME

Glavni i odgovorni urednik: Siniša Pucić

Urednik fotografije: Mario Miloš

Uredničko vijeće: Krešimir Šuto (Provincija Presvetog Otkupitelja, OFM Split), Katarina Brstilo (Provincija franjevaca trećoredaca, TOR), Janja Guščić (Kapucinska provincija sv. Leopolda Bogdana Mandića, OFM Cap), Marija Jerkić (Provincija Uznesenja BDM, OFM Mostar), Siniša Pucić (Provincija sv. Ćirila i Metoda, OFM Zagreb), Ana Živković (Provincija Bosne Srebrne)

Lektor: fra Krunoslav Kocijan

Adresa uredništva: Kaptol 9, 10 000 Zagreb, Hrvatska, Tel./fax: 01/481-48-24, E-mail: frama.centar@ofm.hr

Broj žiro računa: 30105-678-106622

Broj deviznog žiro računa (kod Privredne banke Zagreb d.d.): 70310VAL-5782800-558443 (za Udrugu Franjevački pokret)

Pretplata: Godišnja pretplata za 4 broja za Hrvatsku iznosi 24 Kn, za B i H 6 DM (24 Kn), za inozemstvo 8 DM

Rukopisi i fotografije vraćaju se u dogovoru s uredništvom.

Priprema i tisk: Offset - Markulin / Lukavec

4 MEDITACIJA:

Njegova malenost Isus

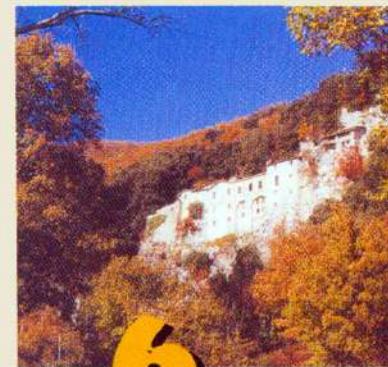
6 GRECCIO

8 Interview:

fra Ivica Jagodić

11 REPORTAŽA:

Framafest

12 PREDSTAVLJANJE:

Frama Imotski & Kozari Bok

16 REPORTAŽE:

Duhovna obnova na Jakljanu

Izborna skupština u Virovitici

Giovani verso Assisi

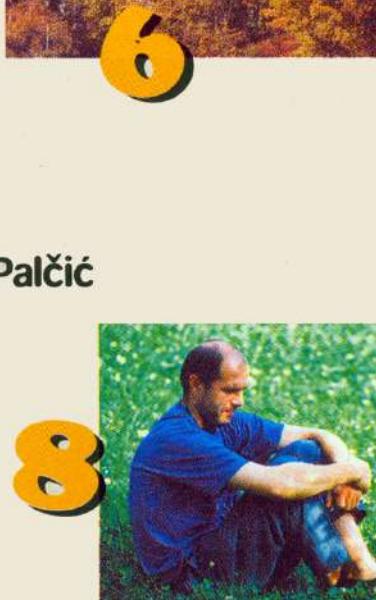
20 Vijesti

28 In memoriam - Patricija Palčić

29 Poezija

30 Fotostrip:

fra Leni

NJEGOVA M

Ova Malenost nadvisuje svaku moć, vlast i čast, jer ovo je vrijeme Božje, vrijeme kada svaka druga sila neme nikakve moći.

Ovo je trenutak kad Bog prepoznaće sebe u nama. Malen u malenima, skriven u skrivenima, da se ispuni obećanje.

Ovo je tajna ljubavi koja ne traži da bude shvaćena, nego prihvaćena.

Sve je obasjano svjetлом svijeća. Dijete leži u jaslama. Svime odsijeva neka tiha milina, svijeće daju osjećaj topline i nekog tihog zagrljaja nježnosti poznate samo ovom trenutku. Trenutak je to potpune malenosti i uzvišene jednostavnosti Boga koji je donio mir. Mir onima blizu i mir onima daleko. Mir onima koji ga gladuju, koji su siti rata, mržnje, straha. Sve obasjava jedinstveni sjaj nekog nevidljivog, a opet tako prisutnog svjetla koje se osjeća, koje nije uhvatljivo samo vidom; ono je dublje. Ono prodire do spoznaje samoga sebe. Vrijeme je to kad se čovjek predaje. Zar je moguće da se slabošću

pobjeđuje jakost, da se malenošću uvise? Ovo je trenutak koji ne dopušta ničemu da ti dotakne srce, da te uznemiri; ovo je trenutak u kojem Bog sebe prepoznaće u nama. Malen u malenima, skriven u skrivenima da se ispuni obećanje.

O kako čuda postoje, a kako samo ne vjerujemo u njih! Kako se samo događaju, a kako smo slijepi ili uplašeni; ta rekli su nam da nema čuda. O, ima, i te kako ima! Kako su samo divna u ovim danim Boga nad bogovima!

Božić nije samo dan, on je poklon, on je ti i ja, on je mi pred tajnom koju čovjek neće nikada doumiti i koja će ga uvijek nadvisivati, koliko god on visoko dosegao. Ovo je tajna ljubavi koja ne traži da bude shvaćena, nego prihvaćena. On se rađa da bismo se mi rodili, on daje da bismo mi dali, on ljubi da nas nauči ljubiti. Koliko je ljubavi potrebno djetetu, a u svakome od nas leži to dijete, maleno i slabo, potrebno topline i nježnosti. Svake godine ono raste; samo me zanima u što izraste nakon jedne godine? Ali se zato ponovno rađa.

Ovaj dan ti je poklon; primi ga, ne pitaj od koga je, primi ga i pohrani u svoje srce. Dopusti mu da raste u tebi, da ti rasteš s njime. Trenutak je to kad u gomili ljudi ostajem sam s Onim koji je sam, kad mi je svatko poznat i ima prijateljski izraz lica. Zar je moguće da su se svi promjenili u ovoj noći? Izajia ponavlja: "Vuk će prebivati s janjetom, ris ležati s kozlićem, tele i lavić zajedno će pasti, a djetešće njih će voditi. Krava i medvjedica zajedno će

ALENOST ISUS

pasti, a mladunčad njihova zajedno će ležati, lav će jesti slamu k'o govedo. Nad rupom gujinom igrat će se dojenče, sisanc će ruku zavlačiti u leglo zmijinje. Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti na svetoj gori mojoj: zemlja će se ispuniti spoznajom Jahvinom kao što se vodom pune mora." Ovo obećanje čeka dan punog ispunjenja, no dan koji je najbliži ovoj točki je dan Božjeg rođenja.

Neka nas sve ogrije neopisiva prisutnost Onoga koji nam je prisutniji od nas samih i koji nas neprestano poziva: Primite me kao jednog od ovih najmanjih!

Želim vam svima da vas ovaj Božić ogrije obiljem svjetla potrebita našim često tmurnim životima, da vas radost obgrli kao topli šal u hladnim večerima, i budite sretni! Bog se rodio za tebe, za mene, za sve jer svi pripadaju njemu. Ova Malenost prihvata malenost, jer malenost kod nas znači slabost i nesavršenost, ali ova Malenost nadvise svaku moć, vlast i čast, jer ovo je vrijeme Božje, vrijeme kada svaka druga sila nema nikakve moći.

Neka vas sve čuva i blagoslov
Njegova malenost Isus!

fra Bernard Barbarić

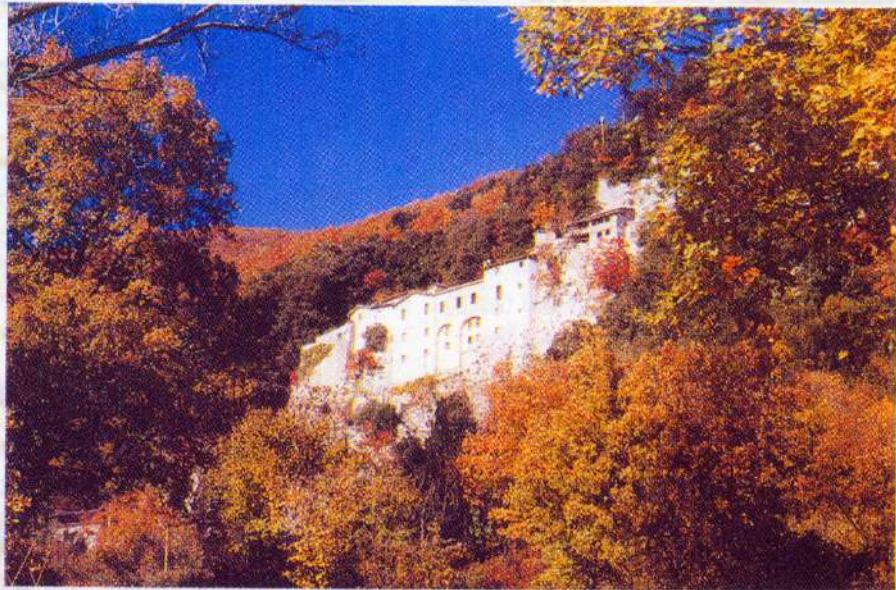
IZ ŽIVOTA SV. FRANJE

GRECCIO

FRANJIN BETLEHEM

"Greccio je gradić što se pribio uz brdo što gospoduje dolinom Rietija. (...) Posred brda se na vrleti danas nalazi niz malih nastambica što se srasstože u malešno zdanje, poput lastavičjeg gnezda. (...) Boiljar Giovanni

Velita iz gradića želio je udomiti Franju i njegovu braću. Ponudio mu je mjestance blizu grada, prigodno za povučenu molitvu. Franjo ne htjede odbiti, a želio je da osama bude još dublja. Predloži stoga gospodinu Giovanniju da njegov četverogodišnji sinčić uzme užareni ugarak i od sebe ga odbaci, pa gdje padne, neka bude

samostančić. I gle, ugarak kao da je dobio krila: poleti u vis i zaustavi se daleko posred brda i ondje na vrleti obilježi stan za Božje sluge. Godine Gospodnje 1223.

Franjo je za-

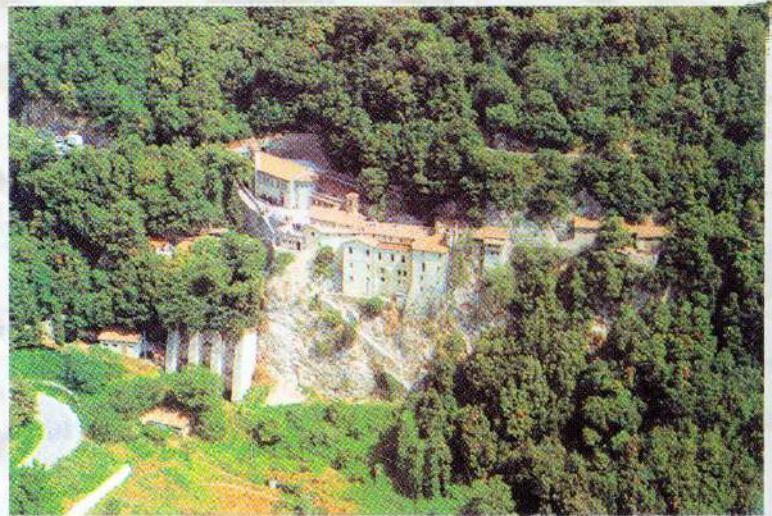
želio ovdje na nov i genijalno dosjetljiv način proslaviti Božić. Pozvao je svog prijatelja gospodina Giovannija: "Ako želiš" - reče - "da ovogodišnji Božić proslavimo u Grecciu, pozuri se i brižljivo pripremi što ćuti reći. Želio bih obnoviti uspomenu na ono Dijete koje je rođeno u Betlehemu i na njegove djetinje potrebe i neprilike: kako je smješteno u jaslice i položeno na slamu u nazočnosti vola i magarca da bi se to moglo tjelesnim očima gledati."

"Kad je to ovaj dobri i vjerni čovjek čuo, brzo je otisao i na spomenutome mjestu pripravio sve što je svetac rekao. I približio se dan veselja, došao je dan klicanja. Iz mnogih mjesta pozvana su braća. Muškarci i žene onoga kraja prirediše prema svojim mogućnostima svijeće i zublje da bi rasvjetili noć. Napokon je došao svetac

Božji. Kad je video da je sve pripravljeno, obradovao se. Pripravljene su jaslice, donesena je slama, dovedeni su vol i magarac. Čast se ondje iskazivala jednostavnosti, uzvisivalo se siromaštvo, preporučivala se poniznost, a Greccio kao da postade novi Betlehem. Noć rasvjetljena poput dana bijaše ugodna i ljudima i životinjama. Pristiže narod i novom se radošću raduje novom otajstvu.

Braća pjevaju, dužnu hvalu Gospodinu daju, i svu noć odjekuje zanosno klicanje. Svetac Božji stoji pred jaslama, od silna ganuća uzdiše. Ranjen pobožnošću, ispunjen radošću oblači levitsku odjeću, jer bijaše đakon, i zvonkim glasom pjeva evandelje. (...) Sve poziva na najveću

Isus, sve bi oblizivao usne, jer je sretnim nepcem kušao i gutao slatkoču ove riječi. Konačno je dovršeno svečano bdjenje i svi se radosni vrtiše kući. Sačuvano je sijeno koje je bilo prostrto u jaslama, da bi Gospodin sačuvao domaće životinje kao što je umnožio svoje milosrđe. Mnoge životinje u onome kraju koje su imale različite bolesti, ako su jele od ovoga sijena, bile su oslobođene od svojih bolesti. Štoviše, i žene koje bi imale težak porod, kad bi na se stavile nešto od ovoga sijena, sretno bi rodile. Ondje bi vjernici, pogodjeni kakvom bolešću, zadobivali zdravlje. Mjesto jaslica je posvećeno time što je ondje podignut hram Gospodnj, a na čast blaženog oca

nagradu. Zatim propovijeda okupljenom narodu. Njegove riječi o rođenju siromašnog kralja u malom gradu Betlehemu teku poput meda. A često je, kad je htio izgovoriti presveto ime Isus, govorio silnim žarom. Nazivao ga je Betlehemskim Djetešćem, a ime Betlehem je izgovarao poput ovce koja bleji. Usta su mu bila ispunjena glasom, ali još više slatkim osjećajima. Kad bi spominjao Betlehemsko Djetešće ili izgovarao ime

Franje povrh jaslica je načinjen oltar i posvećena crkva da bi ondje gdje su jednoć životinje jele sijeno, ubuduće ljudi za zdravlje duše i tijela blagovali tijelo neokaljanog i netaknutoga Jaganjca, Gospodina našeg Isusa Krista, koji nam se s najvećom i neizrecivom ljubavlju dao za hranu, on koji s Ocem i Duhom Svetim živi i kraljuje, Bog, uvijek slavan kroz sve vijeke vijekova. Amen."

NOVA OSOBNA ISKAZNICA

*Mladi vole raditi i biti aktivni. Što im se više povjerava, to se više nalaze u bratstvu.
Mladih se snaga ne smijemo nikad plašiti.*

Franjina karizma može pomoći mnogima, ne samo mladima, koji su željni mira i ljubavi.

U razgovoru sa fra Ivicom Jagodićem, prvim nacionalnim duhovnim asistentom Frame, otkrivamo gdje se on pronašao u toj karizmi...

TAU: Fra Ivica, mnogi Vas framaši zovu "tata" jer je Vašom zaslugom FRAMA zaživjela na ovim našim prostorima. Kako se uopće rodila ideja za nastanak jedne takve zajednice kod nas?

Fra Ivica: Treba se znati diviti. Sve je zapravo krenulo od 10. jubilarnog Franjevačkog hoda po Italiji - 120 kilometara pješice u habitu s rukšakom na leđima na temperaturi od kojih 30 stupnjeva Celzijevih.

Sada, kad slavimo deset godina FRAME, razmišljajam kako je zapravo naš život stalan izlazak iz jedne stvarnosti zbog ulaska u novu stvarnost; napuštamo majčina njedra da bismo ušli u pustoš svijeta, napuštamo jedan trenutak da bi smo ušli u drugi; na koncu, napustit ćemo i ovaj život da bi smo ušli u svjetlo Kristovo. Za FRAMU je odlučujući element bio upravo hod, hodočašće. To je veliko iskustvo duhovne obitelji. Prvi sam put susreo mladu crkvu koja radosno na do kraja mladenački način živi svoju vjeru. Dijeli se vrijeme, hrana, napor, pjesma, riječ... svi su jedna obitelj.

To je bio plodan napor koji je omogućio

pronalaženje nečega novoga. Pitao sam se zašto ne bismo i mi pokušali na takav način okupljati mlade. Mnogima sam dijelio svoja radosna iskustva, ali to nije bilo dovoljno. To je trebalo doživjeti. Tako je 1992. krenula skupina mlađih s Kaptola na novi Franjevački hod. S njega smo se vratili puni dojmova i, što je najvažnije, odlučili organizirati Franjevački hod u Hrvatskoj. To se ostvarilo godinu dana kasnije na području Zagorja i Podravine. Nekoliko mjeseci nakon toga dogodio se i prvi Duhovni kapitol na Sljemenu, koji je bio od iznimne važnosti, jer smo tu izabrali prvog Predsjednika FRAME. Od tada FRAMA počinje temeljito raditi na svojoj unutarnjoj i vanjskoj strukturi. Povećava se broj mlađih, rađaju se nova bratstva, stvara se novi naraštaj u okrilju velike franjevačke obitelji. Kroz godinu dana FRAMA se okuplja na svojim tjednim susretima, a onda u proljeće 1994. slijedi prvi slet franjevačke mlađosti na Trsatu, koji je tada okupio - za tadašnje prilike - veliki broj mlađih (oko 600). Ljeti slijedi novi Franjevački hod, kao u stvaranju dan novi...

TAU: Na koje ste poteškoće i otpore u početku naišli?

Fra Ivica: Kao i svaka radosna novost, prolazili smo kroz velika oduševljenja, ali isto tako i kroz nerazumijevanja. Neki su jedva čekali da se dogodi nešto novo, vapili za novošću, nekima smo bili kamen smutnje, pratili su svaki krivi potez kako bismo mogli biti predmet rasprave. Dio braće držao se po strani, misleći: "Ako je od Boga, pokazat će se na djelu i ustrijat će." Moram priznati da velikih poteškoća nismo imali. Velika je milost što smo od samih početaka, kako u odgojnim ustanovama - jer smo tada svi mi inicijatori bili bogoslovi - tako i kasnije od naših poglavara imali punu podršku. U nama su vidjeli nadu da ćemo pomladiti Franjevački svjetovni red. Već je nekoliko framaških skupina ušlo u FSR. Bogu hvala!

TAU: Dugi ste niz godina imali ulogu Nacionalnog duhovnog asistenta FRAME. Kakva su vaša iskustva u radu s mladima?

Fra Ivica: Moja iskustva s mladima su predivna i nezaboravna. Moja je uloga od samih početaka bila stvarateljska. Sve je to bilo vrlo lako, jer sam uvijek imao dobre ljude oko sebe. Najprije smo zajedno kao duhovni asistenti stvarali i razvijali planove i programe, a kasnije, kad su mlađi stasali, preuzimali su svoje uloge i odgovornost.

TAU: Jeste li zadovoljni onim što ste učinili?

Fra Ivica: Tko ne bio zadovoljan? Počeli smo ni od čega, a danas FRAME ima sve. Mlađi imaju upravo ono što su tražili. Iz godine u godinu

imaju svoje stožerne susrete, kao što su franjevački hod, duhovni kapitul, pa susret na Trsatu, kao i povremeni nacionalni susreti. FRAME ima svoju bazu u Nacionalnoj središnjici. Mlađi su radili punim tempom od jutra do mraka. U samo

nekoliko godina imali smo publikacija poput prave izdavačke kuće. Zamislite, samo jedan prospekt za blagoslov obitelji tiskan je u 260.000 primjeraka. Sav tiskarski rad objedinili smo u katehetskom priručniku za mlađe "Ja izabrah vas". Nadalje, FRAME ima svoj časopis TAU koji upravo čitate. Proveli smo mnoge karitativne projekte. To je samo jedno bogatstvo, a drugo je veliko iskustvo Božje ljubavi koje su mlađi stekli. Mnogi mlađi su u FRAMI napravili novu osobnu iskaznicu, onu duhovnu, kroz sakramente, susrete, pjesmu, radost, prijateljstvo, svjedočenje... I vi mene pitate jesam li zadovoljan?

TAU: Koju ulogu u ovom trenutku ima FRAME u Crkvi i društву?

Fra Ivica: FRAME svoju ulogu pronalazi u smjernicama II. vatikanskog sabora. Ona je kao novi organizacijski oblik izrasla iz suvremenih potreba Crkve i svijeta. Plod je posljednjeg Koncila da se od mlađih u Crkvi očekuje mnogo više. Na poseban se način traži veći angažman unutar struktura života u kojima se sami kreću. Na društvenom području djelovanje je daleko šire. Supkultura guta današnje mlađe. Mlađi su ideološki i egzistencijano raslojeni. Mislim da Franjin karizma, koju gotovo najvjernije mogu prenijeti baš mlađi, može pomoći mnogima, ne samo mlađima, koji su željni mira i ljubavi. Upravo Franjin duh mira i ljubavi, što ga je tako vjerno preuzeo iz Evangelja, a širi se stoljećima po svijetu, postaje i za ovo naše vrijeme melem i nada.

TAU: Ušli smo u desetu godinu FRAME u Hrvatskoj franjevačkoj provinciji sv. Ćirila i Metoda. Kako gledate na ovih deset godina?

Fra Ivica: Ovih desetak godina svima su nama na blagoslov. Mislim da su to za nas plodonosne godine, od kojih već sada ubiremo plodove. To su bile godine ulaganja u nešto novo i danas ta novost živi. Mislim da svaki naš samostan može biti zahvalan za FRAMU, koja je često više od desne ruke, i to od liturgije do zadnjeg bolesnika koga treba posjetiti.

TAU: Po mnogima je i u FRAMI došlo do smjene generacija. Puno je starijih framaša (po "stažu") otišlo, mlađi su već tu. Kako dalje? Ima li straha za FRAMU u budućnosti?

Fra Ivica: Već je bilo nekoliko smjena generacija. U nekim mjestima to ide brže, u drugima sporije. Na odgovornim mjestima je bolje da mlađi duže ostaju, npr. animatori s iskustvom su veliko bogatstvo. Naravno, promjena se nikad ne treba bojati i ni jedno bratstvo ne treba biti zatvoreno u sebe. Mlađi vole raditi i biti aktivni. Što im se više povjerava, to se više nalaze u bratstvu. Mlađih se snaga ne smijemo nikad plašiti.

TAU: Nakon rada s framašima, dobili ste novu ulogu na Kaptolu - magistra franjevačkih bogoslova. Možete li usporediti te dvije službe?

Fra Ivica: Sve povezuje mladost. Mislim da sam u FRAMI stekao nekoliko osnovnih elemenata za dobro ophođenje s mlađima. To su na prvo mjestu otvorenost i raspoloživost, a odmah nakon toga osluškivanje. Iz mlađih zrači Duh koji sve obnavlja i nanovo stvara. Moja je dužnost prepoznati djelovanje toga Duha, ne kočiti nego pozitivno ih usmjeravati smjerom kojim puše. To je, moram priznati, vrlo lijepo, mada traži gotovo cijelodnevni angažman. Stoga sve svoje snage, kako tjelesne tako duhovne, posvećujem mlađima, koji su dar Crkvi, Franjevačkome redu i hrvatskome narodu. S FRAMOM sam imao više vremena za nova poznanstva, za putovanja i druženja, dok sam ovdje više na jednome mjestu, na kojem, vjerujem - zahvaljujući velikom iskustvu iz FRAME - mogu i više dati. Framaši neprestano traže nove puteve k Gospodinu, a jedan je od njih i Bogu posvećeni život. Među bogoslovima su i zvanja iz FRAME, između ostalih sadašnji nacionalni i provincijski duhovni asistent FRAME, fra Milan Krišto, upravo je kao framaš došao u fratre i postao na neki način mojim nasljednikom. Vjerujem da će ih još biti i molim na tu nakanu. Hvala lijepa!

Razgovarao: Siniša Pucić

FRAMAFEST 2001.

Petak,
19. listopada 2001.

Upravo su zvona otkucala 12 sati. Podne je. Kristina, fra Joso i ja krećemo na IV. FRAMAFEST u Sarajevo. Za nas je već počeo. Pripreme su u punom jeku i traju već danima: jedini odmor bila nam je vožnja do Sarajeva. Po dolasku smještaju nas u Franjevačku teologiju u Nedžarićima.

Subota,
20. listopada 2001.

Svanuo je novi dan za nas. FRAMAFEST 2001. je pred nama. Ostala je još samo scena, tj. uređenje pozornice (što je bio posao fra Zvonka Benkovića). I ovaj je FRAMAFEST organiziralo Nacionalno vijeće FRAME, na čelu s fra Josom Oršolićem. U 12 sati, svetom misom u crkvi Sv. Ante na Bistriku, koju je predvodio fra Mijo Džolan, provincial Provincije

Bosne Srebrenе, započeo je festival duhovne glazbe. I ove je godine, kao i tijekom prošlih, održan u Bosanskom kulturnom centru. Sve su pjesme objavljene na nosačima zvuka: CD-u i kazeti, a izdani su i notni zapisi, tj. pjesmarica. Festival nije bio natjecateljskog karaktera, ali su ipak dodijeljene tri nagrade (kako je i bilo obećano), i to za najslušanje pjesme na radio-postajama. Osvojili su ih:

- skupina Tau za pjesmu "Nebeski mornar";
- Ivo Šeparović za "Znamen svetog križa";
- Magnificat band za pjesmu "Bože moj".

Ocenjivač najslušanijih pjesama bio je Slavko Nedić, glazbeni urednik na Hrvatskom katoličkom radiju.

Generalni pokrovitelj IV. FRAMAFESTA je Vijeće franjevačkih zajednica. Voditelji festivala bili su fra Zvonko Benković i Slavica Dominković. U ime Nacionalnoga vijeća FRAME festival je otvorio fra Milan Krišto, nacionalni duhovni asistent FRAME. Nastupila su 22 izvođača. Nagrade za sve sudionike koji su nastupili, kao i tri posebne nagrade za najslušanje pjesme, izradiла je umjetnica Dunja Cosetto. Mir i dobro!

Marinko Damjanović

predstavljamo.

Frama Imotski

Imotski, grad na gori, poznat je po svojim jedinstvenim jezerima, Modrom i Crvenom, ali i po svojoj Frami. Imotska je Frama osnovana 23. lipnja 1995. uz predani rad fra Jakova Udovičića, vjeroučitelja i duhovnog asistenta. U kronici Frame uz spomenuti datum stoji zapisano: "Danas je održan prvi put obred primanja u Framu. Obred je predvodio duhovni asistent fra Jakov Udovičić, vjeroučitelj. Obredu su nazočile i predstavnice FSR-a: Ana Meter, Nena Lasić i Draga Mršić. U naše je prvo bratstvo primljeno 70 učenika i učenica srednjih škola..." S velikom znatiželjom i radošću krenulo je naše bratstvo u novi i nama mladima prihvatljivi način življenja kršćanske vjere. Sve smo više otkrivali ljubav, ljetopu, jednostavnost i zajedništvo vjere koje nam je pružala FRAMA. To su izražavale naše molitve, posebno Časoslov, duhovne obnove i pjesme

koje smo s posebnim oduševljenjem učili i pjevali.

Danas naše bratstvo broji 60 članova s obećanjima, a za primanje u bratstvo pripremamo ih još tridesetak. Bit će primljeni nakon šestomjesečne priprave, u kojoj, osim duhovnog voditelja, sudjeluju i stariji i iskusniji framaši. Mlađi se sastaju srijedom, a stariji petkom. Na susretima držimo predavanja, radimo po skupinama, molimo, razmišljamo, pjevamo... Teme sami biramo i obrađujemo. Ponekad nam dobro dođe i stručna pomoć liječnika, svećenika i profesora.

Podijeljeni smo u skupine: ekološka, karitativna, biblijska, molitvena i liturgijska. Animatori se trude da njihova skupina bude što aktivnija i korisnija cijelome bratstvu. Posebno su aktivne karitativna,

ekološka i liturgijska skupina, ali i ostali ih uspješno slijede. Česti smo gosti siromašnih, bolesnih i narušenih. Znamo ih obradovati zajedničkom molitvom, pjesmom i skromnim darovima. Framom upravlja vijeće od sedam članova. Sastaju se jednom mjesечно i planiraju život i rad bratstva, izrađuju dvomjesečni plan i program u kojem su naznacene teme i predavači.

Mi smo prvo bratstvo u Provinciji Presvetog Otkupitelja sa sjedištem u Splitu. Pokrenuli smo i franjevački hod u našoj Provinciji. Do sada su bila četiri hoda, tijekom kojih smo pjesmom i molitvom propješaćili više od 200 km. Već sada se radujemo V. hodu.

Vrlo smo aktivni u župi i najbrojniji na provincijskim susretima. Veliku nam podršku i materijalnu pomoć pružaju naš samostan i gvardijan fra Ante Babić.

Ivana Petričević, Marija Todorović, Branko Lelas

Prije par mjeseci osnovali smo band Maranatha, koji predvodi pjevanje na nedjeljnim misnim slavljenjima za mlade. Već su održali nekoliko vrlo uspješnih koncerata duhovnih pjesama u našoj i okolnim župama. Vrlo stručno ih vodi vjeroučitelj Josip Domazet.

Ima još mnogo toga, ali ostavimo to za drugu zgodu, uz našu poruku svima: Služite Gospodinu u veselju!

predstavljamo.

FRAMA Kozari Bok

Fvo razmišljamo kako predstaviti Framu Kozari Bok koja se nalazi u istočnom dijelu grada Zagreba, pa bi najbolje bilo da počnemo ispočetka...

Naša Frama nastala je 1995. godine pod vodstvom fra Željka Janjića koji je s nama boravio čitavih godinu i pol. Tada ga nadređeni nisu više pustili da bude s nama, pa smo dobili novog asistenta. Tada nam Bog posla (hvala Mu!) fra Ivana Matića (Đonija), koji je s nama bio gotovo dvije godine. A naša je Frama imala sve više članova; u nekim trenucima broj se podigao na 50 (a članarina nije bila naročito velika). No dođe dan kad je i Đoni morao napustiti ovu našu predvnu zajednicu (sigurno mu je bilo teško - šmrc, šmrc)...

Ali, budući da smo mi nakon odlaska Đonija ostali jako raspjevani, na naša vrata je pokucao fra Josip Pasarićek, koji sada sretno živi s framašima u Linzu (Austrija). On je u našem bratstvu ostavio

glazbene dojmove. Zatim se kod nas pojавio fra Nenad Meter, kraće vrijeme naš duhovni asistent, a onda ga je zamijenio fra Slavko Milić. Ni on nije uspio dugo ostati, premda nam je bilo super s njim. Gospodin je, naime, imao novi zadatak za njega: osnivanje nove framaške zajednice.

Nakon toga šoka utješio nas je (tada) đakon (danas pravi, pravcati svećenik) fra Mihael Nekić, koji je nakon treninga s nama poslan u daleki ali nama blizak Sydney - Australija. Naravno, sve to vrijeme naših šokova i lijepih trenutaka, s

nama je bio vjeran p a t e r Stanko, koji nas nikad nije napustio. On je i d a n - d a n a s n a š duhovni asistent, a naša zajednica b r o j i trideset t a k članova.

Naši se susreti održavaju petkom u 20 sati (možete doći i provjeriti). Najčešće ih vode animatori. Raspravljamo o životnim situacijama, poteškoćama i svemu onome što nas tih dana zaokuplja, a na sve to pokušavamo dobiti odgovor iz Evangelja. S našim fra Stankom smo ovih godina često posjećivali sestrinsku nam zemlju Italiju.

Prva obećanja 1996. godine dali su naši framaši u Porcijunkuli u Asizu. To su bili posebni trenuci za nas jer nismo čak ni bili svjesni da se naši pogledi na život mijenaju, a tako i ljudima koji žive s nama. Te iste godine nekoliko naših framaša otišlo je na Franjevački hod, koji je na njih ostavio lijep dojam; posljedice osjećamo i danas. Pošto nam naše zajedničarenje nije bilo dovoljno, počeli smo obilaziti Framu Kloštar Ivanić, a i oni nas, usput i druge Frame. Naravno, posljedice osjećaju i danas. Redovito pokušavamo sudjelovati na svim provincijskim, a tako i na nacionalnim, pa i međunarodnim susretima, premda nam džep nije baš dubok. Uglavnom, možemo potvrditi da zajednica Frame i sv. Franjo uvelike utječu na razvoj našega života - "posljedice se osjećaju i danas".

Veliki događaj za našu zajednicu bio je dolazak Generala Reda manje braće fra Giacoma Binija, koji, naravno, nije mogao odoljeti čarima naše predivne zajednice, a i nama je bila velika čast ugostiti (nahraniti) sve framaše koji su tada došli. Što se tiče dobrotvornih akcija i framaškog duha pomaganja, tu smo znali organizirati akcije skupljanja namirnica starijima i nemoćnima. Te smo akcije jedva privodili kraju, to vam moramo priznati, ali su bile uspješne. Znali smo poslije nedjeljnjih misa prodavati kolače i taj novac dali potrebnima. Toliko o našoj skromnoj dobroti.

Bogu hvala, u zadnje dvije godine imamo zaista pristojnu dvoranu, gdje se ne moramo tiskati i ima mjesta za sve koji žele doći, za razliku od prije. Slavljenje naših

obećanja događa se negdje oko Uskrsa, prije ili poslije - naravno, već ste sada svi pozvani (ponesite sendviče sa sobom - Ante šala, šala). Osim susreta petkom, neki naši framaši(ce) djeluju u pjevačkom

zboru, zatim u uređenju župnoga lista, a za sport je rezerviran utorak u našoj školskoj dvorani. Moramo pripomenuti da imamo i malu Framicu, koju vodi sestra Vlatka. Oni hrabro koračaju Franjinim stopama i svake ih se godine određeni broj ohrabri priključiti nama. Za kormilom naše Frame su mladi framaši, koji pokušavaju unijeti nešto novo, uz veliku potporu "starijih".

Evo tako, malo-pomalo dođosmo do kraja našeg predstavljanja: naravno, pravovremeno ćete dobivati obavijesti o svim događanjima kod nas. Puno vas voli i pozdravlja Frama Kozari Bok!!!

Dean & Mario

reportaže

DUHOVNA OBNOVA FRAME

Na Jakljanu, malenom otoku u dubrovačkom primorju, od 28. do 30. rujna 2001. članovi FRAME Provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Hercegovine održali su duhovnu obnovu pod gesлом "Ja sam Put, Istina i Život". Na seminaru je bilo 180 framaša iz 17 bratstava.

Mjesto sastanka bilo je u Slanome, odakle smo se prevezli na otok malom brodcom. Nakon što smo se smjestili, program je započeo misnim slavlјem kojega je predvodio provincijski duhovni asistent fra Miro Šego, koji je ujedno izrazio dobrodošlicu svim framašima i

voditeljima fra Dariju Dodigu i fra Danku Perutini. Na poseban nam je način bilo dragoo što je tijekom duhovne obnove s nama bila i nacionalna predsjednica FRAME Janja Gušić, koja je prigodnim riječima pozdravila sve framaše.

Program duhovne obnove vodio je fra Danko Perutina, kapelan u župi Međugorje. On je svojim predavanjima približio mladima ono što je bitno u životu, a posebno u framaškom pokretu. Govorio nam je o smislu života, o prijateljstvu, ljubavi, vjeri, molitvi i potrebi druženja s Božjom riječi. Kroz molitvu, euharistiju i druženje vrijeme je brzo proteklo. Mladi su, obogaćeni i osnaženi Duhom, zaželjeli više puta naći se na ovakvim duhovnim obnovama.

Ovom prigodom želimo zahvaliti fra Jozi Zovki i udruzi Međunarodnog kumstva djetetu Herceg-Bosne, koji su nam omogućili boravak na Jakljanu.

Nadamo se da ovo neće biti posljednji put u ovakovm ozračju i na ovakovm mjestu.

fra Miro Šego

I bi tako...

Dana 3. studenoga 2001. u našem predivnom gradu Virovitici bila je održana Izborna skupština Provincijskoga vijeća FRAME Provincije Sv. Ćirila i Metoda. "Staro" se Vijeće pomalo već i zasitilo svojih ogromnih obaveza - ipak to nije mala stvar - pa su odlučili predati uzde pouzdanim rukama drugih ljudi. U Virki su se okupili predsjednici, zamjenici i duhovni asistenti iz gotovo svih naših bratstava.

Uz one nijeme, no vrlo korisne promatrače koji su skupštinu ipak pojačali barem svojom kilažom, bilo je i aktivnih, onih koji su birali i onih koji su bili birani. U izboru su

sudjelovali predsjednici mjesnih bratstava uz svoje duhovne asistente. Biralo se u nekoliko (vjerujte dovoljno) krugova i oni sretni su ispali, a oni manje sretni - izabrani - trebat će prihvati nimalo laku odgovornost provincijskih vijećnika. Pošto su svi oni dobrovoljno prihvatali novu službu i ulogu u našoj FRAMI, mislim da nemamo razloga za brigu. Po plodovima ćemo ih prepoznati. Naravno, ne smijemo, a nećemo ni mi ostati pasivni. Podržat ćemo ih svojim molitvama. Pa neka im Onaj koji čini sve u svima dade dovoljno snage da njihov rad bogato urodi plodovima. Izborna je skupština završila, naravno, ni više ni manje nego obilnim ručkom u samostanskoj blagovaonici. A ja ću završiti riječima: "Kako je lijepo i kako je milo kao braća zajedno živjeti!"

Novi članovi Provincijskoga vijeća FRAME HFP Sv. Ćirila i Metoda su:

Predsjednik:
Siniša Pucić

Potpredsjednica:
Tomislava Kekez

Vijećnici:
Ivan Mikolić,
Goran Fruk,
Marta Bogdan

Petra Topličanec

Giovani Giovani verso verso

Assisi
Assisi

Nakon dvije godine iščekivanja, s velikim nestrpljenjem 40-ak hrabrih Franjinih ratnika krenulo je, u nedjelju 12. kolovoza, na II. međunarodni susret mladih u Asizu. Iako je bilo jutro, u busu nas je dočekao neumorni framaški trio koji je nas je cijelim putem pažljivo obavještavao o stanju na cestama. Do Asiza smo tako naišli na nekoliko stada krava, tropsko područje izrazito bogato cvijećem koje inače cvjeta svakih 100 godina, no na žalost, prema drevnom talijanskom pjesniku vrijeme cvetanja je upravo nedavno završilo... Nakon kraćeg lutanja umbrijskom dolinom, gladni i pomalo umorni stigli smo do kampa nedaleko Asiza, koji će predstavljati naš dom, kao i dom 1000 drugih mladih, tijekom sljedećega nezaboravnog tjedna. Kako je naša mala skupina kasnila, na trgu ispred bazilike Sv. Franje naišli smo na doček mnoštva braće i sestara s kojima smo kasnije kroz pjesmu prisustvovali i osluškivanju Franjina glasa, koji nas je pozivao da s mnogo pouzdanja krenemo njegovim ulicama i samotištima, putem prave Radosti...

Iako još nenavikli na rano jutarnje buđenje, prvi smo dan započeli uvodnom katehezom pred hodočašće u Sv. Damjan. Ta crkvica bila je za Franju kraj i početak jednoga novog života i u njoj nas je dočekao križ, križ koji je Franji toliko govorio. Potreseni tom slikom neizmjerne ljubavi, ušli smo u novi dan, u kojemu nas je očekivalo još jedno svjetlo. Predvođeni betlehemskom zvjezdom, stigli smo do Greccia, maloga raja u kojemu je Franjo otkrio Božju toplinu i dobrotu u liku malenoga djeteta koje je došlo na ovaj svijet za svakoga od nas. Sa sada već mnogo prijatelja iz različitih kutaka ove naše planete dočekali smo dan koji nas je vodio blagdanu Marije, naše Majke - Velikoj Gospi. Poput Marije, po kojoj dolazimo do potpunoga sjedinjenja s Bogom i prave radosti, u trenucima dezorientacije i napuštenosti pokraj nas se često nalaze mnogi prijatelji s kojima se potom možemo suočiti, kojim se možemo izjadati. Upravo je takva bila i sestra Klara, čije smo svetište toga dana posjetili. Osjetivši da nas Gospodin uistinu ljubi, a da je na nama

samo da mu povjerujemo i tu ljubav prihvati, sa svijećom u ruci i pjesmom na usnama krenuli smo ulicama Asiza prema bazilici Sv. Franje kako bi svima posveđočili radost i ljubav koju smo otkrili u našim srcima.

U želji da naš susret s uskrslim Kristom zaživi što dublje, četvrtoga smo se dana zaputili u samotište Carceri, malenu oazu molitve. Ovdje, osluškajući Boga u dubokome miru, čovjek se pomiruje sa samim sobom i s drugima, kojima se potom vraća i navješće Očevu ljubav koju je sam iskusio... Svatko je od nas u Asiz došao s mnogim manama, brigama, te manjim ili većim bježanjima od stvarnosti, petak je bio dan kada smo željeli ponovno stati pred Gospodina, u

poniznosti srca prznati da smo slabi i zamoliti Ga da nas ponovno primi u okrilje svoje ljubavi... U mislima sv. Franje, za koga je Crkva bila kuća Božja, ali iznad svega majka, u subotu, 18. kolovoza, prisustvovali smo svečanoj audijenciji kod Pape u Castelgandolfu. Naglasivši kako upravo mi trebamo biti malo svjetlo koje će iskrenom radošću probražavati svijet, Sv. otac nas je pozdravio i podijelio nam apostolski blagoslov.

Ovaj susret nije bio samo osobni susret svakoga od nas s Gospodinom, bilo je to sedam prekrasnih dana u kojima su sklopljena mnoga prijateljstva, razmijenjena iskustva i razmišljanja, proživljene zgode i nezgode, ali prije svega bila je to još jedna prilika da uvidimo kako smo čudesno stvoreni, isti a opet toliko različiti. I stoga, sa spoznajom u srcu kako Isus za svakoga od nas posjeduje jedan "san" ljubavi, koji u slobodi trebamo prihvati, tužni što odlazimo, ali s novom snagom uskrsloga Krista susret smo završili zajedničkim euharistijskim slavljem u nedjelju, 19. kolovoza.

Mnogo se priča...

FRAMA KNIN

O Kninu se mnogo toga priča. Pozitivno, negativno ili nikako. Ili je to grad-slučaj, ili rasadište zvanja, ili problem koji treba zaobići. No o Kninu autentično mogu svjedočiti autentično njegovi žitelji, oni koji su doselili ili starosjedioci. O Kninu se káže da je i najmlađi grad u Hrvatskoj. Zato bismo željeli da se o ovom gradu pita mlađe što misle. Nas nekoliko mladića i djevojaka iz kninskih škola, nezadovoljni dosadašnjim pristupom odraslih, počeli smo sami tražiti djelotvoriji način okupljanja i zajedničkoga rada. Stupili smo u kontakt sa svojim vršnjacima i otkrili kako bismo unutar FRAME, Franjevačke mlađeži mogli ostvariti barem neke mladenačke želje.

Na dan Domovinske zahvalnosti pronašli smo novoprdošlog kapelana fra Josipa i zamolili ga možemo li osnovati Framu u Kninu. Pojasnio nam je da FRAME nije neka civilna udruga mlađih nego prije svega bratstvo u koje poziva Duh Sveti. Prihvatali smo objašnjenje i ostali pri želji da osnujemo Framu. Fra Josip nam je doveo i doveo Janju Guščić, nacionalnu predsjednicu FRAME, koja nas je upoznala s apostolatom Franjevačke mlađeži. Prvi put smo se sastali 31. kolovoza 2001. Bilo nas je samo šest djevojaka, ali se nismo obeshrabrike. Nismo se prepale ni kad su tri cure otišle. Krenule smo od nule s pouzdanjem u Boga da ovaj pokušaj neće propasti. Dogovorili smo dva susreta tjedno, ponедjeljkom i petkom nakon večernje svete mise. Naši su susreti postali posjećeni do te mjere da je broj zainteresiranih naglo skočio do 80 mlađih. Nismo tiskali nikakve letke, plakate, a ni vanjska promidžba nije bila organizirana. Ali, vijest se širila od usta do usta.

Prva duhovna akcija bila je priprava bdijenja mlađih u Biskupiji 15. rujna, kad smo se okupili s mlađima župe Sv. Ante i pred-

vođeni biskupom mons. Antonom Ivasom molili i razmišljali na temu: "Vi ste svjetlost svijeta". Pomogli su nam mlađi iz Splita koji su došli na molbu fra Josipa i svirali. Istoga smo dana bili pozvani na Provincijski susret FRAME u Proložac, ali nismo uspjeli otići zbog pripreme bdijenja.

Organizirali smo i pripremili Obred preminuća sv. Franje 3. listopada 2001. Nakon obreda i svete mise, koju smo slavili u crkvi Sv. Ante, susreli smo se s članovima FSR-a i svojom pjesmom uveličali proslavu svetkovine Sv. Franje.

Na V. duhovni kapitol FRAME Provincije Presvetog Otkupitelja, koji se slavio u Gračacu od 22. do 23. rujna 2001. poslali smo Kristinu Antolović, predsjednicu, Brankicu Konfortu i Moniku Jukić, koji su nas predstavljali zajedno s fra Josipom.

Podijelili smo se u sekcije koje bi pridonosile boljem radu i pripremi aktivnosti našega bratstva. Za sada ih imamo pet: kari-tativna, liturgijska, ekološka, novinarska i dramska. Organizirali smo dva izleta na slap Krčić (29. rujna i 6. listopada), gdje smo se zajedno s osmašima ugodno proveli u pjesmi, igri, molitvi, razmišljanju i razgovoru. Kad ponovno zatopli, namjeravamo nastaviti izlete u okolici Knina i dalje.

Na blagdan Svih Svetih imali smo molitveno bdijenje na gradskome groblju za naše pokojne. U subotu, 17. studenog 2001. Kristina Antolović, Ivana Škegro i Marija Džaja sudjelovale su u Školi za animatore FRAME u Imotskom. Dramska sekcija priprema dvije predstave o sv. Franji: "Brat Sunce" i "Nebeski posjet", te božićnu predstavu "Božić u razredu".

Radimo mnogo, ali glavno je da smo zajedno i da molimo za bolje sutra.

"S nama je Isus, Franjo i Klara - po nama putuje i cijela FRAME..." Mir i dobro!

Ma gdje god bili...

FRAMA KLOŠTAR IVANIĆ

Framašice i framaši naši mili! Pozdravljamo vas ma gdje god bili!

Vjerojatno se već zapitaste gdje smo bili, kako smo i što radimo (dodite i vidite...)? Istina, malo smo lijeni u pisanju izvještaja o našim događanjima, ali to nipošto ne znači da se kod nas ništa ne događa. Naprotiv... Eto, nedavno je pao prvi snijeg ove zime, a već je poznato da su igre na snijegu, sa snijegom, po snijegu... Naša specijalnost!

Ups... Pa moramo pisati o ozbiljnim stvarima... Dakle, još uvijek ili, bolje rečeno, kao i uvijek, redovito se sastajemo svake subote navečer u našoj župnoj dvorani u Kloštru (vrijeme početka susreta varira i uvijek je iznenadenje...). Moramo priznati da smo ove školske godine startali s radom mnogo bolje nego prethodne godine, a i naši su se mlađi članovi (po godinama), Bogu hvala, aktivirali, pa i oni održavaju teme. Ovogodišnja novost je da svaki susret završavamo molitvom pred Presvetim u crkvi, što na poseban način obogaćuje i oplemenjuje naše susrete, naše zajedništvo i

nas same. Sudjelovali smo i u događajima vezanima uz našu župu.

Na poziv FSR-a 17. studenoga smo vodili pjevanje na misi povodom blagdana

Sv. Elizabete Ugarske. Moramo istaknuti da je tom prigodom u novicijat našega FSR-a primljen pomoćni zagrebački biskup msgr. Josip Mrzljak, što je i nama, kao podmlatku FSR-a, velika čast i radost. Nakon svečane mise FSR nas je počastio večerom.

Od 22. do 25. studenoga u našoj je župi bila duhovna obnova pod vodstvom svima znanih fra Zdravka Lazića iz Zagreba (Kaptol) i fra Roberta Perišića iz Virovitice, a mi smo je obogatili (opet) svojim "divnim" glasovnim sposobnostima (pa, ljudi moji, nemamo mi uzalud Vanju na Frami). Da slučajno ne zaboravimo: 7. i 8. prosinca ugostili smo cijenjenog vizitatora fra Marka, te njegovog vjernog pratioca (najboljeg čovjekovog prijatelja), dragog nam fra Milana. Nadamo se da im je bilo ugodno kod nas i s nama. Eto, ovim završavamo... Puno vas pozdravljamo, molimo za vas i želimo svima od svega srca blagoslovjen Božić i svako dobro u nadolazećoj 2002. godini. Mir i dobro!

Antonija Borić

Framaški "zakusak"

FRAMA KOZARI BOK

Draga braćo i sestre (sestre i braćo), čast mi je izvijestiti vas da je 9. studenoga 2001. u Zagrebu u Kozari Boku prvi put ove školske godine upriličeno euharistijsko slavlje koje se nakon ljetne stanke ponovno organizira u blizim bratstvima Sigeta, Kaptola, Kloštra Ivanića i Kozari Boka. Dakle, prva u nizu misa koje se jednom mjesečno organiziraju bila je ova u Kozari Boku. Naravno, tu nisu bili samo framaši, nego i - na poziv našega župnika, fra Stanka Belobrajdića - osmoškolci koji se pripremaju za sakrament sv. potvrde, tako da se na zgodan način mladi župe Predragocjene Krvi Isusove upoznaju s framašima i njihovim načinom

slavljenja Gospodina. Na taj su način mladi- ma predstavljena događanja u našoj zajedni- ci i bratstvu za koja do tada nisu bili previše zainteresirani. Kažem do tada jer su nakon mise pokazali veliko zanimanje za FRAMU i način djelovanja mlađih koji se okupljaju u njoj. Osim toga, bilo je radosno ponovno vidjeti neka lica iz obližnjih bratstava, a tako i one koji se u Zagrebu školuju, studiraju pa su se pojavili na toj misi. Još jednom se osjetio duh zajedništva i svega onoga što nas veže u bratstvu Franjevačke mlađeži. Misno slavlje je predvodio fra Stanko Belobrajdić. Nakon mise uslijedio je, kako bi rekao fra Dika, "zakusak", na kojem smo još jednom posvjedočili zajedništvo i otvorenost jedni prema drugima, razmijenili poneko iskustvo od zadnjega susreta te se uz pjesmu i smijeh do "kasnije" u noć zadržali zajedno i sretni otišli kućama, znajući da ćemo se opet sresti okupljeni oko Gospodinova stola.

Dean Jagar

Kucnuo je čas...

FRAMA KOPRIVNICA

Konačno, kucnuo je čas da i mlađi iz najmlade Frame u Provinciji dadu obećanja. U crkvi Sv. Antuna Padovanskoga, 2. prosinca 2001. kod večernje svete mise, mlađi naše Frame dali su obećanja da će godinu dana živjeti Evangelije naslijedujući primjer sv. Franje.

Prvi put obećanja je dalo dvanaestoro mlađih, a primljeno je i pet novih članova. Budući da smo novo i mlado bratstvo, mnogi mlađi našega grada i župe nisu još upoznati s našim programom i ne znaju što je FRAMA, ali se nadamo da će nakon ovoga što su doživjeli na misi naših obećanja pristupiti Frami.

Uz koprivničke vjernike, na misi su bili i naši gosti, mlađi iz Kozari Boka, Sigeta,

Kaptola, Bjelovara, Čakovca, Krapine, Virovitice, te mlađi iz Varaždina, koji su animirali pjevanje i sviranje na misi.

Nakon mise smo zajedno plesali i pjevali, najprije u crkvi, a zatim se slavlje uz malu zakusku preselilo i u prostorije Frame. Zabavljali smo se uz zvuk gitara i dobro se nasmijali skeću (fra) Janka iz Kozari Boka i (fra) Pere iz Čakovca, koji su proveli burnu noć u prostorima samostana. Svega toga ne bi bilo bez našeg fra Slaveka, koji nas je okupio, i fra Drageca, koji nas je pripremao za sam obred obećanja, ali ni bez vrijedna, uvek nasmijana i dobro raspoložena fra Milana Krište.

Jelena Križević

U izgradnji...

FRAMA POŽEGA

Drage framašice i framaši, najprije vas sve srdačno pozdravlja Frama Požega! Dugo se nismo oglašavali u vašem i našem TAU-u ("naš grijeh, naš grijeh!"), pa se sada javljamo lijepim i radosnim iskustvom. Naime, želimo vas obavijestiti o igrokazu koji smo nakon dugih priprema napokon izveli.

Stoga najprije velika hvala i slava dobrom Bogu što nam je to omogućio te je

na taj način i naše bratstvo sada još jače u zajedništvu.

Prije nego krenem na samu glavnu predstavu, moram spomenuti i probe, jer da je jedan od svjetski poznatih redatelja doznao za nas, sigurno bi došao snimiti film. Bilo je stvarno ludo na probama jer je i ključna rečenica igrokaza bila: "Franjo, pa ti si poludio!" Dobro bi bilo da je samo Franjo (čitaj Joakim!) poludio, ali smo i svi mi skupa s njim poludjeli. No, na vrijeme nas je utješila izreka iz Svetoga pisma koja se nalazi i na zadnjoj stranici posljednjega broja našega lista: "Lude svijeta izabra Bog!"

Igrokaz nosi naslov "Popravi mi Crkvu, Franjo". Tekst je uz pomoć nekih framaša napisao naš fra Roko Palić, za glazbu i scenski dio pobrinuo se Goran Šojat, glavni glumac - dakle Franjo, bio je Joakim Filić, dok je Klaru glumila Iva Lisac. E sad, koliko su oni glumili, a koliko to istinski proživljjavali, pokazat će vrijeme.

Pretpremijeru, a ujedno i glavnu probu izveli smo u subotu, 10. studenoga, u samostanu sestara klarisa u Požegi. Možda je vrijedno spomenuti kako se to odigralo u njihovom novom samostanu, koji je još uvijek u izgradnji. Bila je to prilika da si neke od

framašica izaberu i čelije za moguću budućnost (p. s. Iva je već izabrala!). Sestre su se pobrinule da već i tamo bude lijep broj posjetitelja. Teško je bilo našem glumcu ostati koncentriran kad je iz publike čuo jednog starca: "Joj, sv. Franjo, meni je hladno!", ali zato su mu braća bila tu. Poslije igrokaza su nas naše drage sestre lijepo

počastile, te po odlasku ispratile širokim osmjesima i, naravno, dobrim željama.

Glavna izvedba igrokaza bila je u nedjelju, 11. studenoga 2001. u velikoj samostanskoj dvorani u Požegi s početkom u 19 sati. Bili smo iskreno iznenadeni, ali i ohrabreni velikim brojem posjetitelja. Igrokaz je trajao nešto duže od sat i pol. Podijeljen je u tri dijela, koji izražavanju bitne etape Franjina života: Franjino mладенаštvo, Obraćenje i Franjin novi i plodni život u Kristu. Nastojali smo više približiti ljudima život dragih nam i bliskih svetaca, sv. Oca Franje i sv. Majke Klare, ali i s njima podijeliti predvino iskustvo služenja Bogu u veselju poput Franje. Stoga smo pokušali sve dijelove Franjina života učiniti što zanimljivijima, počevši od Franjina zabavljanja s društvom na trgu, preko situacije u Franjinoj obitelji i njegova obraćenja, osnivanja Reda manje braće i Reda siromašnih gospoda, pa sve do stigmatizacije na La VERNI i blažene smrti Asiškoga siromaška.

Na licima posjetitelja vidjeli smo zadovoljstvo i iskrenu radost. Ljudi su bili oduševljeni i iznenadeni, a mi beskrajno zahvalni Bogu i sretni. Kako bismo s tim ljudima podijelili i uvećali radost, pozvali smo ih (fra Roko je to slikovito učinio) na koncu igrokaza na malu zakusku. Sa svih tih događanja postoje fotografije i videosnimci. Neke fotografije možete vidjeti, a što se tiče video-zapisa, nadamo se da ćemo vam najprije to uživo predočiti.

Do skoroga susreta mir i dobro!

Seka

Punih 33...

FRAMA ČAKOVEC

U nedjelju, 11.11. u 11 sati, mi framaši proslavili smo svečano primanje u Framu, davanje i obnovu obećanja. Dan prije toga, u subotu, duhovnu je obnovu vodio fra Nikola Dodić, koji trenutno djeluje u Našicama. Svojim nam je predavanjem u dva dijela i radom po skupinama htio približiti i posvijestiti važnost kršćanskoga života: koliko je važno živjeti Evanđelje i širiti ga što više svjetom ne samo riječima već i djelima. Shvatili smo da je važna i uloga nas framaša u Crkvi kao zajednici, ali i izvan nje. Nakon njegovih nadahnutih riječi, osjetili smo se još spremnijima za izazov koji nas je čekao sljedećega dana. Da bismo mogli potpuno iskreno i bez grijeha pokloniti Kristu cijele sebe, naši fratri (fra Dragec, fra Ilija, fra Andelko i fra Nikola) isповijedali su nas u nekoliko samostanskih prostorija. Za sve je nas, vjerujem, i ova isповijed bila predivno iskustvo jer smo se kroz otvoreni razgovor mogli riješiti najcrnjih grijeha koji nas tište i udaljuju od Krista. Cijelu smo tu subotu provedli u samostanu, dobili smo ručak u samostanskoj blagovaonici i to nas je druženje kroz cijeli dan još jače i čvršće zbljžilo, što je unutar jednog bratstva poput FRAME najvažnije.

U nedjelju je svečano misno slavlje predvodio naš nacionalni i provincijski duhovni asistent fra Milan Krišto. Vjerujem da će nam ta misa ostati zauvijek u sjećanju zbog Duhom Svetim nadahnute propovijedi koja je trajala punih trideset i tri (33) minute (11+11+11=33). Devetero je novih kandidata, koji su do sada bili samo simpatizeri, te nedjelje ušlo u bratstvo Franjevačke mladeži u Čakovcu, dvoje ih je prvi put dalo obećanja, a nas troje obnovilo.

Slavlje framaških obećanja nikad ne bi bilo isto bez prisustva naše braće i ses-

tara u Kristu iz ostalih zajednica naše Provincije. I ovoga puta na misi su bili mladi iz zagrebačkih Frama (Kaptol, Sveti Kozari Bok), iz Kloštar Ivanića, Varaždina, Koprivnice, Trsata, Osijeka i Našica. Neka od tih bratstava došla su i s duhovnim asistentima, koji su koncelebrirali na misi. Nakon euharistije, koja je trajala oko dva sata, slavljeno nastavili u prostorijama Katoličkoga doma, uz skromno pripremljeni domjenak: sendviče i kolače, te mnogo pjesme, plesa i uvijek prisutne framaške ludosti. Između 15 i 16 sati framaši iz drugih bratstva morali su poći svojim kućama. Ti su ispraćaji za sve uvijek najtužniji dio cijele priče, no samo do sljedećih obećanja nekog drugoga bratstva ili susreta kojeg svi žudno iščekujemo.

Marta Bogdan

Ja sam zdrava...

FRAMA ILOK

Dvadeset i trećega listopada slavi se sv. Ivan Kapistranski. Mi smo ove godine počeli slaviti blagdan u subotu, 20. listopada, trodnevnicom u čast zaštitniku. Pozvali smo Franjevačku mladež iz Vukovara, Osijeka i Srijemske Mitrovice.

U 18 sati pošli smo u procesiji od naše crkve do tržnice, gdje se nalazi kapelica Sv. Ivana Nepomuka, a putem smo zajednički molili franjevačku krunicu. Vraćajući se

natrag, molili smo Litanije Majke Božje. Sveta je misa počela u 19 sati. Svi smo se aktivno uključili pjevajući uz moderne instrumente. Umjesto redovite propovijedi izveli smo recital "Preminuće sv. Ivana Kapistrana". Ivana je glumio naš framaš, a još dvojica su bili njegova braća. Posebnost recitala je u tome što smo prikazali prvo čudo, koje se zabilo neposredno nakon smrti sv. Ivana. Pobožna lločanka, supruga iločkog krznara Baltazara, donijela je na rukama svoju slijepu i ukočenu kćer na odar sv. Ivana. Rekla je svojoj kćeri da poljubi ruku sveca i, nakon što je to učinila, djevojčica je odmah ozdravila, progledala i poskakivala radosno kličući: "Ja vidim! Ja sam zdrava! Hvala ti, dragi Bože! Hvala ti, sveti Ivane!"

Trođnevnicu je predvodio fra Vatroslav Frkin i tako nas pripremao za proslavu našega nebeskog zaštitnika. Na sam blagdan, 23. listopada, svečanu misu predvodio je đakovački i srijemski biskup mons. dr. Marin Srakić, uz koncelebraciju mnogobrojnih svećenika. Na svetoj misi pjevao je mješoviti zbor "Sveta Cecilija" iz Iloka, koji predvodi s. Serafina.

Ivana i Josip Knežević

Pustio "ćuku" ...

FRAMA BJELOVAR

Hm... Otkud početi? Bilo je to, bilo je to... (ne za Valentinovo!) 28. listopada 2001. u crkvi Sv. Antuna Padovanskoga. Iako su neki od nas već dali prva obećanja prije godinu dana, ova su za nas bila posebno iskustvo. Kao da smo tek sada shvatili što znači dati obećanje Bogu i svima drugima da ćemo kroz godinu dana slijediti stope sv. Franje i živjeti Evandelje. Ove je godine nas 17 obnovilo obećanja, dvoje prvi put dalo, a devetero je primljeno u Framu. Nazočni su bili framaši iz Virovitice, Koprivnice, Kloštar Ivanića, Kaptola, Sigeta, Kozari Boka, Krapine, Čakovca, časne sestre iz Križevaca... Misu je, naravno, predvodio fra Milan Krišto. Nakon mise smo se veselili, pjevali, plesali i, naravno, jeli. Ovom prilikom bih

zahvalila i "tetama" iz FSR-a koje su nam prekrasno aranžirale hranu (to mogu posvjedočiti oni koji su bili - samo ih pitajte!). Nakon zakuske priredili smo neke igrice tipa "šopanja" kolačima i još druge. Nadam se da je svima koji su bili bilo lijepo i da će nam doći i drugi put, a pozivamo i sve one koji nisu imali tu čast (šala). I još samo za kraj da kažem da fra Dika ipak nije "pustio ćuku na nas", što znači da smo bili dobri. Do sljedećih obećanja: mir i dobro!

Ivana Vuk

Bez po' muke...

FRAMA NAŠICE

I ove godine Frama Našice odlučila se za akciju pravljenja adventskih vijenaca, koja je započela 20. studenoga u Framinu dvorani u Našicama, a nastavljena je 21. u Lili i 23. u Velimirovcu. S obzirom na prošle godine, na naše iznenađenje, ali i zadovoljstvo, potražnja je bila veća, tako da smo akciju nastavili 27. u Našicama, gdje su nam se pridružili i ostali framaši. Vijenci koje smo napravili u drugoj akciji prodani su na I. nedjelju Došašća. Mladi su s malo mašte i truda, otvorena srca i vesele naravi, uspješno završili svoj rad. Priložene slike su dokaz kako se na jednostavan način možemo zabaviti, a istodobno rasti u duhovnosti. To nam je još jedno iskustvo zajedništva i boljeg

upoznavanja. A za kraj vam poručujemo: spretne su ruke to napravile bez po' muke!

Mir i dobro!

Kristina Gorera

Padati kao kruška...

FRAMA VARAŽDIN

Mir i dobro i svaki Božji blagoslov - pozdrav svima iz Varaždina! Pa evo, i mi smo živi..., i tu u ovom našem baroknom gradu, sad već pomalo i smrznutom, u magli i mraku,

trudimo se barem malo osvijetliti dane koji više podsjećaju na noć, pogotovo kad su ljudi loše raspoloženi. No, te depresivne dane mi gotovo ni ne osjećamo, pošto srca naših najmladih framaša kucaju istom jačinom i radošću kao u najljepše dane proljeća. A mi, malo stariji framaši, pokušavamo slijediti njihov primjer. Ova je godina baš zbog tih najmladih posebna za Framu Varaždin. Nas petnaestak starijih, koliko nas se okupljalo do ljeta, počeli smo se zabrinjavati što će biti s Framom. A onda, odjednom, uslišane su nam se molitve vratile kao kiša blagoslova već krajem ljeta. Mladi su framaši počeli "padati kao kruške" i tako nas sada ima tridesetak. To je opet briga kamo ćemo svi stati. Moramo priznati, kakva je kvantiteta, takva je i kvaliteta novih. Njih 99% prisustvuje svakom susretu i svakoj aktivnosti. Baš zbog njih mi stariji se više trudimo, pa su nam susreti petkom postali raznovrsniji nego ikad prije. Duh radosti, molitve, rada dobro nas služi. Tako smo svi dosta aktivni, pa i da nam je više vremena, opet bi ga bilo premalo!

Naravno, u ovom dijelu godine dominirali su odlasci na obećanja. Na redovitim smo sastancima imali razne

goste. Bili smo pozvani pjevati na sajmu knjiga, u župu Imovec... Odlazili smo u Dom za invalidne i nemoćne osobe. Prije malo više od mjesec dana imali smo godišnje izbore (vijeće, predsjednik, potpredsjednik). Animatori nam rade punom parom. Druženja i sastajanja preko tjedna neću ni spominjati, čak i po našim stanovima i kućama (tu se i susjedi znaju pridružiti). Evo, ovih se dana ponovno spremamo u starački dom, izrađujemo čestitke za dobrotvorne svrhe, pjevat ćemo na zornicama subotom. U planu je akcija prikupljanja stare odjeće, a možda i koji igrokaz ili

barem recital uoči Božića... I tako... Idemo iz dana u dan, trudimo se i mi ugraditi pokolu ciglu, makar i najmanju, za kuću Kraljevstva Božjega.

I još ovo: dođite malo u Varaždin! Ak' ne, onda mi dođemo k vama! Pozdrav svoj braći i sestrama od Frame Varaždin!

Nino Sikra

Patricia Palčić

Prošloga ljeta privremeno nas je napustila framašica Patricija Palčić, rođena 23. listopada 1980. u Zadru. Osnovnu školu završila je u Novalji i u Rijeci upisala Srednju ekonomsku školu 1994. godine. Po dolasku u Rijeku uključuje se u rad Frame koja djeluje na Krijevu, gdje nakon godinu dana daje prva obećanja. Nakon završene srednje škole upisuje Ekonomski fakultet u Rijeci 1999. godine. Poslije polaganja ispita s druge godine odlazi na odmor u Novalju i tu tragično završava svoj život, vozeći se na skuteru po moru. Na posljednjem ispraćaju 26. kolovoza 2001. u Novalji bilo je nekoliko tisuća ljudi.

Pamtimo je kao osobu koja je živjela brzinom života, što se pokazivalo i kroz čitanje, što je rado činila u crkvi Sv. Nikole na Krijevu. Odlasci u starački dom, prikupljanje robe za potrebne i druge akcije u kojima je sudjelovala ispunjale su je i činile sretnom jer je tu na djelu pokazivala ljubav koju je osjećala prema Crkvi i Kristu. Posjeti djeci oboljeloj od multiple skleroze, te rad s djecom u Kazalištu lutaka na Brajdi otkrili su njenu posebnu ljubav prema djeci, koja su joj uvijek bila pri srcu.

Neka Gospodin nagradi sva njezina nastojanja oko dobra.

Frama Krijevo

Ljubav

*I ugasnut će zvijezde
I sunce će izgubiti svoj sjaj
Isparit će mora, izravnati se gore
Ali Ona nikad prestati neće
Njen sjaj nikada neće nestati
Njen dom je u nama
Ona živi u srcima ljudi
Ona je milost, u njoj je vjera
Ona je nada, golubica bijela
Mostove gradi između ljudi
Njezina toplina otapa led sa srca
Njena dobrota milostinju daje
Prijateljstvo kroz nju pruža ruku
Mir donosi, blagoslov poklanja
Svađu ne podnosi, mržnju uništava
Protiv zla se bori, za dobro se moli
Ona je jedna, a pobjeđuje sve
Ona je sama, a tisuće su s njom
Ona je prva bila i njeni će biti zadnja
Ona daje, a ništa ne uzima
Ništa ne traži
Ona je tiha, a odjek njen glasno se čuje
Ona je mirna, a čudesna stvara
Ona je ta što život daje
Ona je mladost, cvijet s livade
Dijete radosno u zagrljaju majke
Zalazak sunca, zora mirisna
Neprestano Ona se stvara
Njen izvor nikada presušiti neće
Ljubav ime je njeno
Rađa se u Bogu, a sestra joj je sreća.*

Ponovni susret

*Polutamna soba. Kutak.
Tišina. Muk.
I opet Ti dolaziš.
I opet osjećam da nisam sama.
O, kako sam sretna jer si opet tu,
Ponovno me tješiš, ponovno me hrabriš.
Tvoj nježni pogled obavija moje srce.
I ja sam Tvoja.
I opet ja Ti se predajem.
Tebi poklanjam prijestolje svoga srca.
Tebi darujem svoj život.
U Tebi nalazim mir.
O, kakav blaženi mir, o kakva divna
sreća!
Hvala Ti, Isuse, što si moj i hvala Ti
što sam tvoja.*

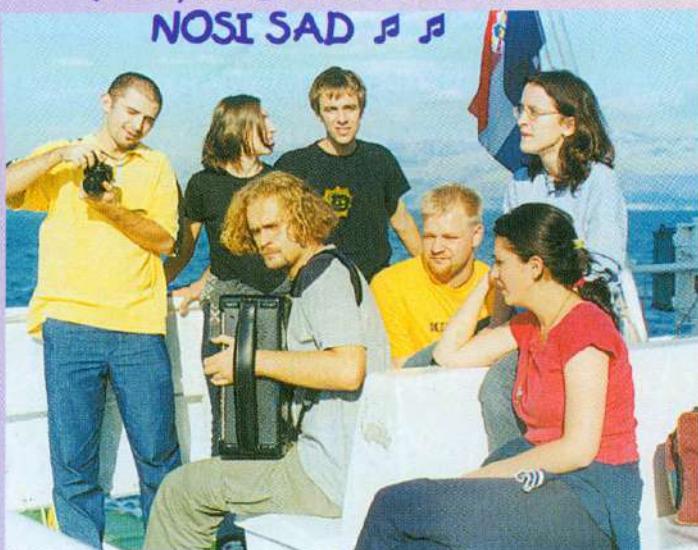
fra

LENI

U
OVOJ FRAMI VIŠE
NEMA KAŠNJENJAI
IDITE - SEDAM GODINA
ROBIJE!!!

♫ ♫ ZBOGOM MI OSTAJ DOME
MOJ, BIJELI BROD ME
NOSI SAD ♫ ♫

KAD SI S BISKUPOM NA TI ...

VESELO KROČIM STAZOM
ŽIVOTA, BOSA MI NOGA
KAMENJE GAZI ...

PROTJERANI AFGANISTANCI
NA GRANIČNOM PRIJELAZU...

... MOŽEŠ SE POPEST'I NA VRH
CRKVE

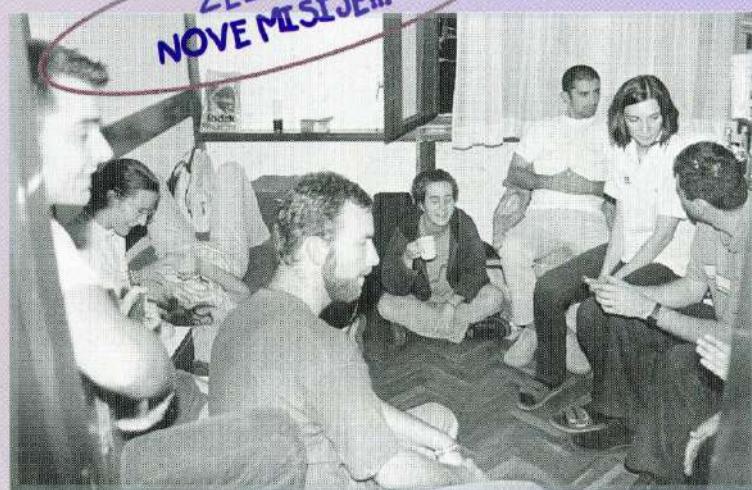
ZIMA, ZIMA, NIJE LAV, NE BOJI SE
TKO JE ZDRAV!

FRA
LENI NAS ZOVE - KAŽE DA
JE PROŠLO 7 GODINA!

PUT PUTUJEM, A ŽAO MI!

EVERY NIGHT IN MY
DREAMS, I SEE YOU...
FRA LENI

NASTAVIT ČESE...

"U početku bijaše Riječ"

Iv 1,1a